Universiteit van Amsterdam

Beleidskader Samenwerking met Derden

Dit document vormt een beleidskader voor alle UvA-medewerkers.[1] Het doel is tweeledig. Enerzijds schetst het de principes waartegen het beleid is ontwikkeld en de principes van waaruit de UvA samenwerkingen beoordeelt; anderzijds zet het de rollen en verantwoordelijkheden van verschillende doelgroepen uiteen en faciliteert het decanen en betrokken directeuren bij het vormgeven van facultair beleid rondom samenwerking met derden. Onderdeel van het kader zijn ook het *Reglement Adviescommissie Samenwerking met Derden*, de *Opdracht Adviescommissie Samenwerking met Derden* en de ***Richtlijnen Samenwerking met Derden***. Op basis van deze richtlijnen kan worden bepaald of nieuwe beoogde samenwerkingen aan de adviescommissie moeten worden voorgelegd, evenals bestaande samenwerkingen waarin omgevingsfactoren wijzigen (bijvoorbeeld een gewijzigde status van de samenwerkingspartner of een veranderde (geo)politieke context). Bovendien omvatten de richtlijnen het toetsingskader op basis waarvan de Adviescommissie Samenwerking met Derden haar adviezen opstelt.

Dit beleidskader vormt een richtlijn van het College van Bestuur aan de decanen in de zin van artikel 9.5 WHW juncto artikel 9.15 lid 1 sub b WHW.

JUNI 2026

1 Voor medewerkers van het Amsterdam UMC geldt het AUMC-beleidskader *Internationale samenwerkingen in relatie tot gewapende conflicten en/of mensenrechtenschendingen*.

Inhoud

I. **Inleiding** 3

II. **Aanleiding, reikwijdte en principes** 4

III. **Rollen en verantwoordelijkheden** 9

IV. **Vervolgstappen** 13

I. Inleiding

(Inter)nationale samenwerking is een inherent aspect van uitwisseling van ideeën en wetenschappelijke vooruitgang; bovendien beschouwt de Universiteit van Amsterdam (UvA) vormen van internationale mobiliteit en oriëntatie als essentiële verrijking voor het onderwijs en onderzoek. De UvA kent dan ook een rijk palet aan samenwerkingsverbanden, variërend van strategische allianties op institutioneel niveau, uitwisselingsovereenkomsten, Europese onderzoeksconsortia waar facultaire onderzoeksgroepen aan deelnemen tot individuele samenwerkingen tussen docenten en/of onderzoekers met *peers* van andere universiteiten. Ook wordt naast universiteiten samengewerkt met private partners en maatschappelijke organisaties uit binnen- en buitenland. Hierbij hoort een zorgvuldige omgang met en beoordeling van de samenwerking met partners van buiten de universiteit (zogeheten *derden*). Niet alleen om misbruik van resultaten en relaties zo veel mogelijk te voorkomen, maar ook om samenwerkingen nauw aan te laten sluiten bij waar de UvA voor staat: het borgen van academische vrijheid en verantwoordelijkheid in alle samenwerkingen. Reflectie op bestaande en beoogde nieuwe samenwerkingsverbanden binnen academisch verantwoord onderzoek, onderwijs en valorisatie is hier onderdeel van. Maatregelen hiertoe mogen de academische vrijheid en verrijking van het onderwijs en onderzoek echter niet schaden. De academische verantwoordelijkheid wordt in het beleid en richtlijnen aan de hand van drie standaarden getoetst[2]:

- Zijn er risico's dat een samenwerkingspartner betrokken is bij of een samenwerkingsverband bijdraagt aan een gewapend conflict of aan de grove en systematische schending van mensenrechten?

- Zijn er risico's voor de kennisveiligheid of voor misbruik van kennis voor ongewenste militaire of terroristische doeleinden?

- Zijn er risico's dat een samenwerkingsverband bijdraagt aan onomkeerbare schadelijke impact op het milieu, biodiversiteit, de menselijke gezondheid, cultureel erfgoed of het welzijn van dieren?

2 Zie ook UvA Instellingsplan 2021-2026: Inspiring Generations; Bevordering van integere wetenschapsbevordering; KNAW position paper over academische vrijheid.

II. Aanleiding, reikwijdte en principes

De UvA koestert het grenzeloze karakter van de mondiale wetenschap en het onderzoeksintensieve onderwijs dat de UvA aanbiedt, zodat onderzoekers en studenten in alle disciplines een internationale oriëntatie wordt aangeboden. Binnen alle UvA-faculteiten wordt dan ook steeds vaker en intensiever samengewerkt met derden, met name omdat dit uitwisseling van kennis en inzichten bevordert, toegang geeft tot onderzoeksdata of -financiering en nieuwe onderzoeksvragen of valorisatie- en onderwijsmogelijkheden oplevert. De drijfveer voor het aangaan of intensiveren van samenwerkingen is het verder versterken van de kwaliteit van onderwijs, onderzoek en valorisatie. Voor bepaalde samenwerkingen geldt dat resultaten of relaties mogelijk kunnen worden misbruikt door partijen die betrokken zijn bij de samenwerking. Hoewel individuele UvA-medewerkers zelf de regie hebben met betrekking tot het opzetten van nieuwe samenwerkingen, dragen zij de verantwoordelijkheid ervoor te zorgen dat hun keuzes aansluiten bij de waarden van de UvA en staand beleid met betrekking tot samenwerking met derden. De UvA hanteert hierbij het uitgangspunt dat academische vrijheid en academische/morele verantwoordelijkheid hand in hand gaan.

Aanleiding

De afgelopen jaren is de noodzaak van duidelijkere handvatten met betrekking tot de samenwerking met derden toegenomen. De UvA kent sinds 2022 beleid op het gebied van samenwerking met derden. In hetzelfde jaar is ook de Adviescommissie Samenwerking met Derden (hierna: *adviescommissie*) ingesteld. In de afgelopen jaren is gebleken dat het initiële beleid niet toereikend was vanwege nieuwe beleidskeuzes en vraagstukken binnen de UvA zelf, alsook op het gebied van wet- en regelgeving van de nationale en Europese overheid. Zo vragen recente maatschappelijke en (geo)politieke ontwikkelingen om doorontwikkeling van het beleid, onder andere door naast onderzoekssamenwerking ook samenwerkingen op het gebied van onderwijs en studentenuitwisseling, en valorisatie in het kader en de richtlijnen op te nemen. In deze context is het eerdere beleidskader hernieuwd en de praktische leidraad (voorheen vragenlijst, tegenwoordig *Richtlijnen Samenwerking met Derden*) geactualiseerd en opnieuw vormgegeven.

Reikwijdte

Hoewel alle soorten samenwerkingen zorgvuldig moeten worden overwogen, is dit beleidskader specifiek van toepassing op formele samenwerkingen, dat wil zeggen samenwerkingen die worden vastgelegd met een document (doorgaans een samenwerkingsovereenkomst of contract waar inspanningsverplichtingen uit voortvloeien) dat wordt ondertekend door de UvA als instelling, hetzij door het College van Bestuur of één van de decanen, conform de mandateringsregeling.[3] Het heeft betrekking op samenwerkingspartners die direct betrokken zijn bij activiteiten op het gebied van onderzoek, onderwijs en valorisatie (inclusief, maar niet beperkt tot, faculteiten, afdelingen/instituten, overheidsinstanties en niet-gouvernementele organisaties en bedrijven) en op de financiers van dergelijke activiteiten. De *Richtlijnen Samenwerking met Derden* biedt een overzicht van onderwerpen waarop dit beleid van toepassing is alsmede praktische handvatten voor de beoordeling van samenwerkingen met derden.

Het is van belang te benadrukken dat toetsing aan de hand van de richtlijnen altijd maatwerk is. Uitgangspunt is dat toetsing gebeurt op een *case-by-case* basis, hetgeen betekent dat de adviesaanvraag, het adviesrapport en het besluit enkel gelden voor de desbetreffende samenwerking, op dat moment, in die vorm. Individuele adviezen kunnen in geen geval worden beschouwd als goedkeuring ten aanzien van een volledig onderzoeksveld, instituut, sector of land.

Individuele samenwerkingen ten behoeve van het gezamenlijk schrijven van artikelen, gezamenlijke presentaties/lezingen (bijv. tijdens conferenties), gastcolleges of een stage/semester aan een andere instelling door individuele studenten vallen niet onder formele samenwerkingen. Desalniettemin dienen UvA-medewerkers een inschatting te maken van de risico's van dergelijke samenwerkingen, zie ook de *Richtlijnen Samenwerkingen met Derden*. Voor sommige samenwerkingen geldt de aanbeveling vóór het aangaan van de samenwerkingen en/of voor publicatie van resultaten een communicatiestrategie te formuleren om eventuele verkeerde voorstelling van zaken te voorkomen.

Principes

Zoals hierboven benoemd, wordt in het UvA onderwijs en onderzoek steeds vaker met derden samengewerkt, niet alleen omdat dit uitwisseling van kennis en inzichten bevordert en toegang tot onderzoekdata of -financiering, nieuwe onderzoeksvragen of valorisatie- en onderwijsmogelijkheden oplevert, maar ook omdat het ons helpt kennis te verspreiden en te benutten. Bovendien beschouwt de UvA een internationale oriëntatie als intrinsiek onderdeel van curricula en onderzoekslijnen. De UvA hecht veel waarde aan academische vrijheid en verantwoordelijkheid, rechtvaardigheid, diversiteit, gelijkheid, inclusie en duurzaamheid in haar academische kerntaken en past het *do no harm* principe toe in al haar activiteiten met de

3 UvA Besturingsmodel

intentie om *do good* te bevorderen. We streven naar een zo groot mogelijke wetenschappelijke en maatschappelijke impact voor de samenleving en voor een betere wereld, zowel nu als in de toekomst.

De UvA is zich ervan bewust dat sommige potentiële samenwerkingspartners niet binnen vergelijkbare (geo)politieke contexten opereren, wat kan betekenen dat zij deels andere waarden hanteren. Vaak zijn dergelijke verschillen en complementaire perspectieven van toegevoegde waarde voor de samenwerking, omdat UvA-onderzoekers en -studenten hierdoor leren samen te werken met partners en organisaties uit andere academische culturen. Tegelijkertijd kunnen dergelijke verschillen een uitdaging vormen in het goed organiseren van een samenwerkingsverband, zodat de academische vrijheid en verantwoordelijkheid geborgd zijn. Verschillen in politieke of beleidscontexten hoeven samenwerking op voorhand daarom niet uit te sluiten. Integendeel, samenwerkingen kunnen juist ook bijdragen aan verbinding, vergroting van wederzijds begrip en het vinden van oplossingen voor gezamenlijke problemen, bijvoorbeeld door middel van wetenschapsdiplomatie. Wanneer afgewogen tegen de potentiële risico's kunnen hieruit resulterende positieve uitkomsten doorslaggevend zijn in de doorgang van de samenwerking als deze duidelijk bijdragen aan de beoogde academische doelstellingen. Deze afweging kan, op een *case-by-case* basis worden gemaakt met behulp van de kernvereisten en praktische handvatten beschreven in de *Richtlijnen Samenwerking met Derden*.

Voor bepaalde samenwerkingen geldt dat resultaten of relaties mogelijk kunnen worden misbruikt door partijen die betrokken zijn bij de samenwerking, bijvoorbeeld in toepassingen voor militaire doeleinden (zogeheten *dual use*, zie ook de *Richtlijnen Samenwerking met Derden*). De UvA hecht daarom belang aan het continu evalueren van haar samenwerkingen en haar samenwerkingspartners. Vanuit onze kernwaarden en publieke positie bepalen we hoe we kunnen samenwerken met de juiste kennisinstituten, bedrijven en maatschappelijke instellingen. Dit doen we op basis van onderstaande principes, die voor het eerst zijn geformuleerd in het UvA Instellingsplan *Inspiring Generations*.

1 **We zijn onafhankelijk en betrokken.**
Samenwerking met derden moet zoveel mogelijk gefaciliteerd worden en mag tegelijk niet leiden tot concessies aan de onafhankelijke positie van UvA-medewerkers noch aan de andere principes van wetenschappelijke integriteit en maatschappelijke verantwoordelijkheid. Binnen de kaders van de Universiteit en haar onderwijs- en onderzoeksvisies en -programma's hebben UvA-medewerkers de regie in hun onderwijs en onderzoek, in hun keuze van onderwerpen en methoden van onderzoek, en in hoe zij zich informeren, naar buiten treden en publiceren. Dit gaat gepaard met de plicht om gemaakte keuzes te verantwoorden en de wetenschap op integere wijze te beoefenen.

2 **We werken aan een duurzame toekomst en staan voor rechtvaardigheid en gelijke kansen.**
De UvA geeft via haar kernactiviteiten onderwijs, onderzoek en valorisatie vorm aan haar maatschappelijke verantwoordelijkheid, door zowel op mondiaal, Europees, nationaal

als lokaal niveau actief te werken aan duurzaamheid, gezondheid, rechtvaardigheid en verantwoordelijke digitalisering. Onze bijdrage kan in veel contexten het meest effectief worden vormgegeven door samen te werken met derden, zoals partneruniversiteiten, maatschappelijke organisaties, bedrijven of (non-)gouvernementele organisaties. Wel willen we voorkomen dat deze samenwerkingen bijdragen aan ongewenste doeleinden, zoals benoemd in de drie toetsingsstandaarden.

3 **We voeren een open debat, waarbij de verbinding tussen academische vrijheid en verantwoordelijkheid leidend is. Dat doen we met respect voor ieders inbreng, achtergrond en overtuiging, en in een omgeving die sociaal en intellectueel veilig is.**
Academische vrijheid is een kernwaarde van de universiteit die bijdraagt aan haar maatschappelijke verantwoordelijkheid. Dit vraagt om gezamenlijke inzet van bestuur, medewerkers en studenten en een gemeenschap die vrij denken en spreken ondersteunt, met ruimte voor open debat en professionele omgang met verschillen. De UvA biedt onderzoeksintensief onderwijs dat resulteert in een open en wereldwijze basishouding. We gaan met elkaar in gesprek op basis van onze academische waarden en zijn nieuwsgierig naar elkaar en elkaars perspectieven. Academische vrijheid brengt een gedeelde verantwoordelijkheid met zich mee op verschillende niveaus binnen de organisatie, waarin zorgvuldigheid centraal staat. Vanuit deze houding wegen we samenwerkingen zorgvuldig en individueel (van geval tot geval).

4 **Waar nodig gaan maatregelen verder dan de wettelijke vereisten.**
De UvA zet zich in voor goed onderwijs en onderzoek waarmee we een positieve impact op de samenleving willen bevorderen. Gelet op onze maatschappelijke verantwoordelijkheid gaan we waar nodig verder dan de wettelijke vereisten, bijvoorbeeld in samenwerking met de fossiele industrie. Dergelijke aanvullende (beleids)maatregelen dienen altijd grondig onderbouwd en scherp afgebakend te zijn. We verwachten van UvA-medewerkers dat zij proactief handelen om misinterpretatie of misbruik van samenwerkingen of resultaten binnen onderwijs, onderzoek en valorisatie te voorkomen, bijvoorbeeld door mitigerende maatregelen te nemen.

Bovenstaande principes faciliteren het aangaan of voortzetten van open wetenschappelijke verbindingen op zo'n manier dat UvA-medewerkers een kader wordt geboden in het beantwoorden van de vraag of we als UvA willen samenwerken met een externe partij. Gedurende een samenwerking kan deze afweging ook veranderen, vooral wanneer het een langdurige samenwerking betreft, wanneer er wijzigingen in de status van de samenwerkingspartner plaatsvinden of er in korte tijd grote (geo)politieke verschuivingen plaatsvinden. In zulke situaties is het belangrijk te evalueren of dit invloed heeft op de samenwerking of het verlengen daarvan. Bovendien liggen deze principes ten grondslag aan de toetsingscriteria in de *Richtlijnen Samenwerking met Derden* waarbinnen nieuwe en bestaande samenwerkingen aan de hand van drie standaarden worden getoetst[4]:

4 Zie ook UvA Instellingsplan 2021-2026: Inspiring Generations; Bevordering van integere wetenschapsbevordering; KNAW position paper over academische vrijheid.

- Zijn er risico's dat een samenwerkingspartner betrokken is bij of een samenwerkingsverband bijdraagt aan een gewapend conflict of aan de grove en systematische schending van mensenrechten?

- Zijn er risico's voor de kennisveiligheid of voor misbruik van kennis voor ongewenste militaire of terroristische doeleinden?

- Zijn er risico's dat een samenwerkingsverband bijdraagt aan onomkeerbare schadelijke impact op het milieu, biodiversiteit, de menselijke gezondheid, cultureel erfgoed of het welzijn van dieren?

III. Rollen en verantwoordelijkheden

UvA-medewerkers, betrokken directeuren en decanen moeten voldoende ondersteund worden bij het inschatten van risico's, het inwinnen van informatie over partners en de (geo)politieke context bij samenwerking met derden. Voor het beleggen van de verantwoordelijkheden wordt uitgegaan van het UvA Besturingsmodel.[5] In eerste instantie worden verantwoordelijkheden m.b.t het beoordelen of een samenwerking met derden op morele of wettelijke bezwaren stuit (inclusief het vaststellen van mogelijke mitigerende maatregelen) zo dicht mogelijk bij de betrokken UvA-medewerkers zelf gelegd. De UvA stelt zich ten doel het proces zodanig in te richten dat op facultair niveau adequate afwegingen kunnen worden gemaakt en besluiten kunnen worden genomen. In sommige gevallen kan het nodig zijn om advies te vragen aan de adviescommissie. Voor samenwerkingen met organisaties uit de fossiele industrie en nieuwe CSC-gefinancierde promotieprojecten is het aanvragen van advies zelfs verplicht, zoals vastgelegd in bijlagen bij dit beleidskader. De flowchart die onderdeel uitmaakt van de *Richtlijnen Samenwerking met Derden*, helpt UvA-medewerkers om te bepalen of een aanvraag (ook) aan de adviescommissie moet worden voorgelegd.

UvA-medewerkers

Als UvA vertrouwen we er in grote mate op dat onze medewerkers zichzelf adequaat informeren met betrekking tot wettelijke verplichtingen en de toetsingsstandaarden in de *Richtlijnen Samenwerking met Derden*, voordelen en risico's identificeren en waar nodig mitigerende maatregelen implementeren. We verwachten van UvA-medewerkers dat zij ondersteuning zoeken binnen hun faculteit wanneer zij niet zeker zijn van hun zaak. Dit kan bij de facultair contactpersoon of betrokken directeur. UvA-medewerkers kunnen in samenspraak met hun betrokken directeur en decaan een adviesaanvraag indienen bij de adviescommissie.

De praktische handvatten voor de beoordeling van samenwerkingen zijn uiteengezet in de *Richtlijnen Samenwerking met Derden*. Deze helpt UvA-medewerkers de mogelijke risico's van een samenwerking in kaart te brengen, fungeert als leidraad bij beraadslaging over ethische en morele aspecten van de (beoogde of bestaande) samenwerking en helpt UvA-medewerkers, betrokken directeuren en decanen bepalen of het inwinnen van een advies bij de adviescommissie noodzakelijk is.

5 UvA Besturingsmodel

Decanen en directeuren

Decanen en betrokken directeuren dragen verantwoordelijkheid voor 1) het voeren van beleid binnen hun faculteit en instituut ter voorkoming van misbruik van resultaten of relaties en 2) het wel of niet verlenen van toestemming (al dan niet onder voorwaarden) voor samenwerkingen die binnen de reikwijdte van dit beleid vallen.

De **decaan** richt in samenspraak met de **betrokken directeuren** een proces in ter ondersteuning van hun medewerkers en ten behoeve van de route naar de adviescommissie zodat duidelijk is in welke gevallen, wanneer en met wie zij contact dienen op te nemen inzake mogelijke problematische samenwerkingen of misbruik van resultaten en relaties. Hiertoe behoort eventueel ook consultatie van relevante formele gremia, interne experts en/of andere bestaande ondersteuning binnen de faculteit. Eventuele conflicten tussen aanvragende UvA-medewerkers en betrokken directeuren over het wel of niet voortzetten van een beoogde nieuwe of bestaande samenwerking dienen aan de decaan te worden voorgelegd.[6] De decaan besluit in alle gevallen of een beoogde nieuwe of bestaande samenwerking aan de adviescommissie dient te worden voorgelegd.

De **decaan** wijst een of meer **facultaire contactpersonen** aan die als taak hebben om het facultaire proces te coördineren, waaronder het beantwoorden van vragen over en bewaken van het proces en de archivering van ingevulde vragenlijsten en risicomatrixen (zie *Richtlijnen Samenwerking met Derden*), adviesaanvragen en besluiten.[7] Naast degelijke procesbegeleiding is het doel hiervan gemaakte keuzes – indien nodig – op een later moment te kunnen reconstrueren.

De **decaan** organiseert een proces om periodiek voor de eigen faculteit, aan de hand van de *Richtlijnen Samenwerking met Derden* een inschatting te (laten) maken van hun samenwerkingen. Hierin wordt meegenomen waar en op welke wijze resultaten en relaties mogelijk kunnen worden misbruikt en welke samenwerkingen met derden problematisch kunnen zijn. Doel hiervan is in kaart te brengen op welke manieren en in welke mate beoogde nieuwe en bestaande samenwerkingen met derden tot voorzorgsmaatregelen en herbeoordeling moet leiden. Waar nodig leggen zij beoogde nieuwe samenwerkingen voor aan de adviescommissie, evenals bestaande samenwerkingen waarin omgevingsfactoren wijzigen, bijvoorbeeld een gewijzigde status van de samenwerkingspartner of een veranderde (geo)politieke context.

De **decaan** informeert de facultaire medewerkers periodiek over het centrale UvA-beleid en het facultaire beleid met als doel het bewustzijn met betrekking tot ethische en morele overwegingen en risico's bij het aangaan van samenwerkingen met derden te verhogen en te borgen in de academische cultuur.

6 Wanneer een UvA-medewerker het oneens is met het besluit van decaan (of het College van Bestuur), kan men bezwaar aantekenen via UvA bezwaarprocedure.
7 Mandatering kan wijzigen a.d.h.v. het ***UvA Besturingsmodel***.

De **decaan** heeft eindverantwoordelijkheid voor alle formele samenwerkingen op faculteitsniveau en is daarmee tevens de formele ontvanger van het advies van de adviescommissie. De decaan besluit over het wel of niet aangaan van een formele samenwerking op faculteitsniveau. Decanen mogen alleen gemotiveerd afwijken van het uitgebrachte advies. Wanneer de decaan besluit af te wijken van het advies geeft deze bij het College van Bestuur aan om welke redenen dit het geval is.

Adviescommissie Samenwerking met Derden

De universiteitsbrede adviescommissie adviseert het College van Bestuur en decanen met betrekking tot ethische, morele en risico gerelateerde overwegingen rondom het aangaan van samenwerkingen met derden. De adviescommissie wordt gevormd door ervaren UvA-medewerkers en een student-vertegenwoordiger op basis van profielschetsen waarin de benodigde expertise omschreven is en wordt ondersteund door een secretariaat in afstemming met de voorzitter van de adviescommissie. De adviescommissie stelt een jaarverslag op en voorziet daarin een geaggregeerd beeld van haar adviezen. De samenstelling, taken en verantwoordelijkheden van de commissie en secretaris zijn vastgelegd in het *Reglement Adviescommissie Samenwerking met Derden* en de *Opdracht Adviescommissie Samenwerking met Derden*.

Secretaris

De **secretaris** van de adviescommissie coördineert vanuit **Academische Zaken** de verbetercyclus van dit beleidskader, de *Richtlijnen Samenwerking met Derden* en aanverwante documenten.

De **secretaris** fungeert als centrale spil tussen de faculteiten en Academische Zaken met het oog op afstemming tussen facultaire en institutionele procedures. De secretaris biedt daarnaast inhoudelijke en praktische ondersteuning aan de commissie, het College van Bestuur, de decanen, facultaire contactpersonen en andere relevantie UvA-organen. Tevens organiseert de secretaris een interfacultair overleg voor de facultaire contactpersonen Samenwerking met Derden om ervaringen omtrent het toepassen van dit beleidskader en de *Richtlijnen Samenwerking met Derden* te delen met als doel het uitwisselen van *best practices* en het waarborgen van vergelijkbare procedures in de organisatie.

Door het secretariaat van de adviescommissie wordt een centrale website en intranetpagina ingericht met relevante documentatie, zoals het beleidskader, de *Richtlijnen Samenwerking met Derden*, aanvraagformulieren, publicatie algemene adviezen, etc.

College van Bestuur

Het **College van Bestuur** is verantwoordelijk voor instellingsbrede formele samenwerkingen met derden en vervult hierin dezelfde taken als hierboven beschreven voor decanen. Daarnaast ondertekent het College van Bestuur, conform de mandateringsregeling, contracten voor facultaire samenwerkingen waarvan het financieel volume buiten het mandaat van de decaan valt. De decaan draagt in die gevallen wel de eindverantwoordelijkheid voor samenwerkingen op faculteitsniveau. Het College van Bestuur neemt een geaggregeerd overzicht van alle aanvragen op in het UvA jaarverslag.

Het **College van Bestuur** ondersteunt waar nodig, op verzoek van de faculteit, afdeling of dienst, UvA-medewerkers wanneer zij binnen of buiten de UvA ongewenst in het nieuws komen of worden lastiggevallen vanwege formele samenwerkingen met derden. Indien de adviescommissie in de conclusie van haar advies geen onoverkomelijke bezwaren heeft met betrekking tot een voorgenomen of bestaande samenwerking, eventuele mitigerende maatregelen zijn geïmplementeerd en een ondertekende overeenkomst bestaat, wordt van alle direct betrokkenen binnen de UvA verwacht dat de desbetreffende samenwerking wordt gefaciliteerd.

Binnen het College van Bestuur ziet de rector toe op de universiteitsbrede implementatie van het samenwerkingsbeleid.

Overig

Wanneer besloten wordt tot het aangaan van de samenwerking fungeren de afdelingen **Juridische Zaken en IXA als loket** voor integraal juridisch en contractueel advies over de overeenkomsten en/of contracten die de basis vormen voor formele samenwerkingsverbanden met derden.
Men kan bogen op de expertise van medewerkers op de verschillende relevante vraagstukken (juridische expertise, contacten met nationale overheden, etc.). UvA-medewerkers kunnen in overleg met hun betrokken directeur of decaan terecht bij Juridische Zaken en IXA voor juridisch en praktisch advies.

Formele UvA-organen, zoals facultaire ethische commissies, opleidingscommissies, en examencommissie kunnen de decaan of het College van Bestuur adviseren om advies van de adviescommissie in te winnen.

IV. Vervolgstappen

Bovenstaand beleidskader zal waar nodig tweejaarlijks worden aangescherpt, aangevuld of anderszins gewijzigd naar aanleiding van CvB-besluiten of casuïstiek behandeld door de adviescommissie. Hieronder valt ook het toevoegen van bijlagen aan dit beleidskader inspelend op actuele ontwikkelingen, zoals de eerder opgestelde criteria voor samenwerking met de fossiele industrie en de verplichting tot aanvragen van advies bij de adviescommissie voor nieuwe CSC-gefinancierde promotieprojecten.